

РЕШЕНИЕ

№ 4733

гр. София, 11.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в открито заседание на 08.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **9742** по описа за **2012** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на Комисията за регулиране на съобщенията срещу решение от 08.07.2012 г. по НАХД № 259/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 21 с-в, с което е отменено НП № 0234/17.10.2011 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лв. на основание чл. 325, ал. 1, вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения за нарушение на чл. 325, ал. 1 от Закона за електронните съобщения, вр. чл. 2.7.1 от разрешение № 01395/08.04.2009 г. на Комисията за регулиране на съобщенията, вр. чл. 31, ал. 1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (функционалните спецификации).

Касационната жалба на Комисията за регулиране на съобщенията съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на

закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН и при съществено нарушение на процесуалните правила – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. В касационната жалба на Комисията за регулиране на съобщенията се иска решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да се потвърди. СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административният съд С. – град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, в 14-дневния срок по чл. 211 от АПК, срещу подлежащо на обжалване съдебно решение по чл. 208 от АПК.

Разгледана по същество касационната жалба на Комисията за регулиране на съобщенията е неоснователна.

Производството пред настоящата инстанция е образувано по касационна жалба на Комисията за регулиране на съобщенията срещу решение от 08.07.2012 г. по НАХД № 259/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 21 с-в, с което е отменено НП № 0234/17.10.2011 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лв. на основание чл. 325, ал. 1, вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения за нарушение на чл. 325, ал. 1 от Закона за електронните съобщения, вр. чл. 2.7.1 от разрешение № 01395/08.04.2009 г. на Комисията за регулиране на съобщенията, вр. чл. 31, ал. 1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (функционалните спецификации).

От фактическа страна първоинстанционният съд е приел, че на 13.09.2010 г. в [населено място] П. С. – абонат на мобилна телефонна услуга, предоставяна от [фирма] чрез телефонен номер [ЕГН] отишла в магазин на БТК ЕАД, находящ се в [жк], бл. 441 и подала заявление за пренасяне на използвания от нея мобилен телефонен номер. На 17.09.2010 г. приемащият доставчик [фирма] изпратил подаденото заявление за пренасяне до даряващия доставчик [фирма] относно посочения номер, като заявлението е било надлежно получено от [фирма]. На 20.09.2010 г. [фирма] уведомил [фирма], че пренос на номера не можел да бъде извършен поради наличие на неточен реквизит в заявлението за пренасяне на мобилни телефонни номера /U./PDF is not valid, т.е. грешни данни/файл с код 0007/. На 24.09.2010 г. от страна на Л. П. С. била подадена жалба до Комисията за регулиране на съобщенията с вх. № 14-00-2225/24.09.2010 г., по повод на която започнала проверка по случая. На 02.11.2010 г. в хода на проверката по подадената жалба бил съставен констативен протокол № С-ЛВ-134/02.11.2010 г., в който било отразено, че от представена извадка от системите на [фирма] било видно, че заявлението за пренос от 13.09.2010 г. относно мобилния номер на този абонат е било изпратено на даряващия доставчик, като последният изпратил отговор с код 0007 PDF is not valid. На 26.10.2010 г. приемащият доставчик изпратил запитване до даряващия доставчик, на което получил отговор 0002 M. not active. Това запитване приключило в системата на приемащия доставчик на 28.10.2010 г., като мобилен номер не бил пренесен, т.е. не е част от мрежата на [фирма]. Бил съставен АУАН, като било прието, че [фирма] е извършил нарушение на чл. 325, ал. 1 от Закона за електронните съобщения, вр. чл. 2.7.1 от разрешението, вр. чл. 31, ал. 1 от функционалните спецификации, като въз основа на АУАН и на основание чл. 336, вр. чл. 325, ал. 1 от Закона за електронните съобщения било издаденото и наказателното постановление.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, приел е, че АУАН е съставен след изтичане на тримесечния срок от откриване на нарушителя в нарушение на чл. 34 от ЗАНН.

Решението на първоинстанционния съд е правилно. Същото е постановено след пълен анализ на събраните по делото доказателства и е постановено в съответствие с приложимите правни норми.

От събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че жалбата на Л. П. С. до Комисията за регулиране на съобщенията е постъпила в комисията на посочената дата 24.09.2010 г. с вх. № 14-00-2225/24.09.2010 г., с която жалба започнала проверката от страна на служители от Комисията за регулиране на съобщенията. От събраните по делото доказателства се установява също така, че от страна на Комисията за регулиране на съобщенията са били извършени поредица от действия във връзка с установяване както на нарушението, така и на нарушителя. На 02.11.2010 г. бил съставен констативен протокол № С-ЛВ-134/02.11.2010 г., в който се съдържат констатации относно извършеното нарушение и нарушителя. В този протокол се посочва, че от предоставена извадка от системите на [фирма] било установено, че заявлението за пренос от 13.09.2010 г. относно мобилния номер на абоната е било изпратено от приемащия доставчик [фирма] на даряващия доставчик [фирма], като последният изпратил отговор с код 007 PDF is not valid. В посочения протокол също така е отразено, че в периода от 17.09.2010 г. до 28.09.2010 г. приемащият доставчик е изпратил 4 броя запитвания, на които даряващият доставчик отговарял по посочения начин, а именно с код 007 PDF is not valid. На 26.10.2010 г. приемащият доставчик изпратил запитване до даряващия доставчик, на което получил отговор 0002 M. not active. Това запитване приключило в системата на приемащия доставчик на 28.10.2010 г., като мобилен номер не бил пренесен, т.е. не е част от мрежата на [фирма]. От събраните по делото доказателства се установява също така, че впоследствие от страна на Комисията за регулиране на съобщенията били съставени още 4 броя констативни протоколи - № С-ЛВ-138/03.11.2010 г., в който било посочено във връзка с предоставени справки от [фирма], че мобилният номер е бил спрян на 03.10.2010 г., № С-ЛВ-059/28.01.2011 г., в който е отразено, че към датата на подаване на заявлението от 13.09.2010 г. абонатът не е имал изискуеми задължения към [фирма], № С-ЛВ-130/19.03.2011 г., в който е отразено, че в системата на [фирма] не винаги се съдържа информация на изпратените заявления във вид на линк към изпратения PDF файл и № С-ЛВ-162/08.04.2011 г., в който е посочено, че от страна на [фирма] не могат да посочат какви недостатъци имало в полученото заявление на 13.09.2010 г. При така установените обстоятелства са правилни изводите на първоинстанционния съд, че при така събраните доказателства именно датата 03.11.2010 г. следва да се приеме от обективна страна за датата на откриване на нарушителя, като настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на първоинстанционния съд, че още в предходния протокол от 02.11.2010 г. се съдържат данните, необходими на контролните органи да образуват административно наказателно производство, което започва със съставяне на АУАН. При изводите си настоящата съдебна инстанция съобразява и обстоятелството, че от събраните по делото доказателства се установява, че причината за отказа за преносимост (която причина е посочена още в съставения констативен протокол от 02.11.2010 г.) на номера не е в наличието на изискуеми задължения, пряко свързани със заявления за пренасяне номер, а е по хипотезата на чл. 30, ал. 1, т. 2 от

функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (редакция към ДВ, бр. 26 от 2010 г., в сила от 6.04.2010 г.), а именно М. не е активен.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба на Комисията за регулиране на съобщенията за неоснователна.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, XIV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.07.2012 г. по НАХД № 259/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 21 с-в, с което е отменено НП № 0234/17.10.2011 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лв. на основание чл. 325, ал. 1, вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения за нарушение на чл. 325, ал. 1 от Закона за електронните съобщения, вр. чл. 2.7.1 от разрешение № 01395/08.04.2009 г. на Комисията за регулиране на съобщенията, вр. чл. 31, ал. 1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: